

SIGLA CODICVM

QVI IN HOC VOLVMINE ADHIBENTVR.

BA	fons codicum G (et PE fortasse) et correctionum H ² L ³ .
Bamb.	codex Bambergensis M. V. 18, saec. X ⁱ .—XI ⁱ .
CA	fons codicum Paris. 7666, Lugd., Bamb., Turic.
DA	fons codicum Paris. 7665, Montepess., Oxon.
E	codex Escorialensis M. III 14, saec. X ⁱ .
F	codex Florentinus (Laur. XLVIII, 1), saec. IX ⁱ .
G	codex Gudianus (Wolfenbuettel. 96), saec. X ⁱ .
H	codex Harleianus (Mus. Britann. 2719), saec. IX ⁱ .—X ⁱ .
L	codex Lugdunensis (Voss. lat. fol. 73), saec. IX ⁱ .
Lugd.	codex Lugdunensis (Voss. 4 ^{to} . 116), saec. X ⁱ .—XI ⁱ .
Montepess.	codex Montepessulanus (212), saec. IX ⁱ .—X ⁱ .
Oxon.	codex Oxoniensis (Bibl. Bodl., Canon. Class. Lat. 279), saec. X ⁱ .
P	codex Parisinus (lat. 7667), saec. X ⁱ .
Paris. 7665	codex Parisinus (lat. 7665), saec. X ⁱ .
Paris. 7666	codex Parisinus (lat. 7666), saec. X ⁱ .
Turic.	fragmentum Turicense (C 79b), saec. X ⁱ .
Σ	codices recentiores vel aliquot vel plerique.

NONI MARCELLI

PERIPATETICI TVBVRGICENSIS

DE CONPENDIOSA DOCTRINA

[PER LITTERAS] AD FILIVM

2 -TICVS D⁴ || TVBVRGICENSIS (TIB-, -VRC-). *de nomine, cuius usitata forma* Thub-, *vid. C. I. L. VIII, p. 489* || 4 PER LITT. *om. Ald.* (cf. *Class. Rev.* XVI, 46). *Deest titulus in L Gen. B.*

INDEX LIBRORVM.

- I. De proprietate sermonum.
 - II. De [in]honestis et nove veterum dictis per litteras.
 - III. De indiscretis generibus per litteras.
 - IV. De varia significatione sermonum per litteras.
 - V. De differentia similium significationum.
 - VI. De inpropriis.
 - VII. De contrariis generibus verborum.
 - VIII. De mutata declinatione.
 - IX. De numeris et casibus.
 - X. De mutatis coniugationibus.
 - XI. De indiscretis adverbis.
 - XII. De doctorum indagine.
 - XIII. De genere navigiorum.
 - XIV. De genere vestimentorum.
 - XV. De genere vasorum vel poculorum.
 - XVI. De genere calciamentorum.
 - XVII. De coloribus.
 - XVIII. De generibus ciborum vel potionum.
 - XIX. De genere armorum.
 - XX. De propinquitatum vocabulis [et partu].
-

II Vide ad init. libri II. || II—IV per litt. fort. secludend.
Vide 'Non. Marc.' p. 90; Class. Rev. XVI, 46. Sed totus hic index
suspectus || VIII De mutatis declinationibus Mu. || XIII—XVI;
XIX De generibus Mu. || XX et partu om. L || Indicem, quem
exhibent L (cum F¹) PE, del. F².

I.

1. 2 Merc.

DE PROPRIETATE SERMONVM.

SENIVM est taedium et odium: dictum a senectute, quod senes omnibus odio sint et taedio. Caecilius in Ephesione (28):
tum in senectute hoc deputo miserimum,
sentire ea aetate eum ipsum esse odiosum alteri. 5

nam aetatem malam senectutem veteres dixerunt.

Plautus Menaechmis (756):

consitus sum,
senectute, onustum geró corpu'; virés
reliqueré. ut aetas mala est mérs, mala est ergó. 10

Accius Amphitryone (85):

an mála aetate mávis male mulcári exemplis ómnibus?

Turpilius Philopatro (175):

miserum puto, si etiam istuc ad malam aetatem accessit mali.

Pacuvius Periboea (277):

parum ést quod te aetas mále habet, ni etiam hic ad malam ||
aetatem adiungas cruciatum reticéntia? 1

Codd. excerpt. habent: 1—10 DE — aetas mala est.

3 Hephaestione *Iun. in elencho auctorum* || 5 eum se (se, om. eum) *codd. Cic. de Sen. 25 (pro eumpse): fort. eumpsum* || 10 (ut — est ergo) *cf. 192. 21* || mala ergost *codd. Pl.* || 12 malán aet. (*del. an*) *Mu.*: án mala | aetáte te mav. *On.*: an mavís mala | aetáte male *Nettl.* || 14 *vel* miserum puto, | si etiam íst. || 16 hic *F^s B⁴ CA*: om. *L*: hunc *vel* huc *Ribb.* || 1 reticéntia *L¹*: reticénti (*seq. a*) *rell.*: reticéntiae(?) *Ribb.*

Afranius Vopisco (378):

si pössent homines dëlenimentis capi,
omnes haberent nunc amatores anus.

- 5 aetas et corpus tenerum et morigeratio,
haec sunt venena formosarum mulierum:
mala aetas nulla dëlenimenta invenit.

bonam aetatem quoque dicimus adolescentiam vel
iuventutem. M. Tullius de Senectute (48): 'quodsi ipsis
10 voluptatibus bona aetas fruitur libentius, primum parvulis
fruitur rebus'. — nam prudentissime noster Maro diei
partes primas, quasi eius aetatem puberem, meliorem
dixit IX libro (156):

nunc adeo, melior quoniam pars acta diei est.

senium ipsum positum sic. Titinius Veliterna (147):
15 quot pestis senia et iurgia sesemet † diebus emigrarunt!

Novius Gallinaria (37):

.. operaeque, actor, cantor, cursor, senium sònticum!

Accius Epinausimache (316):

mors amici subigit, quod mi est senium multo acerrimum.

20 Pomponius Praecone Posteriore (135):

cálve, adportas nuntium
nobis disparém, divisum: huic seni senium ét metum.

3—10 Afr. si — libentius; 11—13 nam prud.— est.

7 multa *Quich.*¹, *Madv.* || 9 q. istis ipsis *Cic.* || 12 (partem
*Bamb.*¹) || 15 (emigrarent *F'*) || emigrarunt semet aedibus
*Ribb.*¹: his semul ém. aéd. *Ribb.*²: semét diebus híscé | foras
ém. *Mu.*: fort. . q. p. sén. et i. sése ex aedibús [e]migrarunt ||
17 (auctor *G*¹) || 19 subicit *L*¹ || 22 diversum *Quich.*

Lucilius Satyrarum lib. XV (11):

in numero quorum nunc primu' Trebelliu' multost
Luciu'; nam arcessit febris, senium, vomitum, pus.

25

Turpilius Demiurgo (41):

.. quia enim odio ac sénio mi hae sunt núptiae. ||

Pacuvius Periboea (301):

1

.. metus, egéstas, maeror, sénium, exiliumque ét senectus.

VELITATIO dicitur levis contentio: dicta ex congres-
sione velitum. Plautus Asinaria (307):

vérbis velitátionem fieri compendí volo.

5

idem Menaechmis (778):

nécioquid vos vélitati éstis inter vós duo.

Turpilius Lindia (145):

conpérce verbis vélitare; ad rém redi.

Afranius Privigno (266):

10

.. interea vérba iactare ét labris
intér se velitári, velificárier.

Caecilius Pausimacho (140a): † leat * * *

PHRYGIONES * * * hoc Vergilius probat in lib. IX
(614):

15

vobis picta croco et fulgenti murice vestis;

3—4 Vel.—vel.; 7—9 Pl. nesc.—redi.

24. 25 primum C⁴ || trebelleis L¹ || multos titos lucios: corr.
Lachm. comm. Lucr. p. 66. || nam (Lachm.) arcessit Mu.: nar-
cessibai LC⁴: narcсібai B⁴ (fuerat in archetypo narcebat^{asi}):
νάρκη . . . On. (e. g. narcas scire) || plus: corr. Ald. || 5 verbivel.
Meursius || 9 velitari Iun. || 12 velit., vellicarier Gerlach ||
13 Inter Pausimacho et leat (lateat Bamb. Lugd.) stant 406. 12
(-mum int.) — 409. 15 (nascitur), transposito archetypi folio:
corr. Σ Me. || Ante hoc lacunam quattuor linearum sign. B⁴. Credo
membranula, qua folium insertum ad summam sequentis folii
marginem affixum erat, eas obscuratas esse.

item in eodem IX (617):

o vere Phrygiae, neque enim Phryges!

Titinius Barbato (4):

20 Phrygió fui primó beneque id opu' scívi;
reliqui acus aciásque ero atque eraé nostrae . . .

Plautus Menaechmis (469):

pallam ád phrygionem fért confecto prándio.

Varro Cosmotoryne, περί φθοράς κόσμου (228):

25 Phrygio qui pulvinar poterat pingere soliar † devigebat.

HOSTIMENTVM est aequamentum: unde et hostes dicti sunt, qui ex aequa causa pugnam ineunt. Plautus in Asinaria (172):

par pari hostimentum datum est, opera pro pecunia.

unde et hostire dicitur. idem in eadem (377):

30 quin prómitto, inquam, hostíre contra, ut mémineris;
id est, aequa reddere. ||

1 TOLVTIM dicitur quasi volutim vel volubiliter. Plautus Asinaria (706):

demam hércle iam de hórdeo, tolútím ni badízas.

Novius Gallinaria (38):

ó pestífera Pónticûm, fera, trúx tolutiloquéntia!

5 id est, volubilis locutio. Idem Macco Exule (48):

ém, díxi itúrum hómínem in Túsco's tolútím.

26—1 Host.—volub.; 4—5 Nevius o—loc.

17 in eodem nono secl. *Mu. in append.* || 20 Ph. f. p. om. *L*¹ || civi (*praec.* s) *C*^A || 21 atque re: *corr. ed. princ.* || 22—23 cf. 537.32 || 25 defugiebat *Mu.*, qui anapaestos instit. *Potest etiam de troch. cogitari et de verbis deviere, deungere, denegare, etc. fort. s. deae . .* || 27 (Pl.)—28 cf. 529.1 || 28 datum hostimentumst *codd. Pl.* est om. *codd.* 529 || 30 merueris *codd. Pl.* || 4 pontica fera *F³LB⁴*: portentifera vel portentifica *Ribb.*: sontica fera *Gulielm.* || 6 est *LC^A* (*pro ē, i. e. em vel est*).

item Lucilius Satyrarum lib. VIII (13):

si omne iter evadit stadiumque acclive tolutum.

idem (inc. 79):

velle tolutum hic semper *et* incepturu' videtur.

10

Varro Trihodite Tripylio, *περὶ ἀρετῆς κήσεως* (559):

séd ut ecu', qui ad vehéndum est natus, támen hic traditúr
magistro,
út equiso doceát tolutum.

Pomponius Decuma Fullonis (40):

ét ubi insilui in cóleatum éculeum, ibi tolútum tortor.

15

Varro Agathone (9):

haec postquam dixit, cedit citu' celsu' tolutum.

CAPVLVM dicitur quicquid aliam rem intra se capit.
nam sarcophagum, id est sepulchrum, capulum dici
veteres volunt, quod corpora capiat. Plautus Asinaria,
dicens de sene (892):

20

périi, misera! ut áusculatur cárnifex, capulí decus!

idem Milite (627):

quíd ais tu? tam tíbi ego videor óppido Acherúntius?
tám capularis?

8 Lucilius si—tol.; 18—20 Cap.—capiat; 21 Pl. per.—decus.

7 idem: *secl. Havet.* || 8 omnem *L*¹*B*⁴ || inter *B*⁴ || 10 et
add. Bouterwek. quaest. Lucil. p. 12 || 11—13 *cf. 105.29* (s. v.
equiso) || 12 nam aut e. *codd. 105* || *magistra LC*⁴ (*cum PE*) ||
13 equis edoceat *C*⁴ || 14—15 *cf. 105.13* (s. v. eculeos); 182.15
(s. v. tortor) || 15 coleatum *L* ante *corr.*: cocleatum *L* ex *corr.*
*B*⁴*C*⁴: coleatum (cocleatum) *codd. 182*: culeratum (culenarum)
codd. 105: cocule. *Buc.* || ibi *C*⁴ (*corr. ex* ubi): ubi *LB*⁴: ibi
etiam codd. 105: ibi (ubi) *codd. 182* || 18 (aliquam *E*) || 23 ais
totam: ais tu itane *codd. Pl.*: *corr. Me.* || *acherunticus codd. Pl.*

25 id est, capulo proximus. Novius Pappo Praeterito (75):

dum isto invitabis súffragatorés, pater,
prius in capulo quam in curuli sèlla suspendés natis.

Lucilius Satyrarum lib. II (11):

quom illico vidissent Hortensiu' Postumiusque, ||
1 ceteri item in capulo hunc non esse aliumque cubare.

Varro Cosmotoryne, περί φθορᾶς κόσμου (222):

propter cunam capulúm positum
nutrix tradit pollictori.

5 TEMVLENTA dicta est ebriosa: dicta a TEMETO, quod
est vinum, quod attemptet. Plautus Aulularia (355):

. quia temeti nihil adlatum intéllego.

idem Truculento (833):

sive adeo carèt temeto, tamen ab ingenio inprobust.

10 M. Tullius de Republica lib. IV (6): 'ita magnam habet
vim disciplina verecundiae; carent temeto omnes mulieres'.

— Varro Est Modus Matulae, περί μέθης (113):

quis in omni vita heluo † πιοδεῖς olfacit temetum?

29—1 Lucilius quem il.—cub.; 5—7 Temul.—intell.; 10—11
M. Tull. ita—mul.

25 id est B⁴: idem LC⁴ (fuerat olim idē, i. e. idem vel
id est) || Pomponius Ritsch. parerg. Pl. 134 || 26 istos edd. || 27 cur-
culi C⁴ || suspendis: corr. Me. || 29 quem illi cum: correxi: quom
illic Mu.: quem cum Iun., Havet. || 2—4 cf. 157. 24 (s. v. pol-
lictores) || 4 pellictori B⁴: pellictori F⁸ L¹ C⁴: pollictori codd. 157 ||
5 Tem. id est ebr. D⁴ || dicta (alt.) secl. Mu. || a temulento
F⁸ L¹ || 6 vin. vel quod Havet (Rev. Philol. XV, 61) || 7 'qui?'
'quia' Plaut. || 9 inprobust (imp.) || 11 vim ed. a. 1470: viam ||
11 carente L¹ || 13 quis] fort. vis (praec. C) || fort. vite || helluo
ed. a. 1470: helio || ΠΙΟΔΕΙΠΟΛ facite metum L¹: ΠΙΟΔΕΙΠC
olfacit temetum F⁸: ΠΙΟΔΕΙΠC olfacit temetum B⁴: ΠΙΟΔΕΙΠΩA
facit temetum C⁴ || πιοδεῖς Bue. quis in ómnī | víta héluo
πίνων δέπας ólfacít temétúm? Mu. fort. olfacere t.

idem Modio (310):

trémódiam amphorámque eandem témeti ac farrís modum. 15

CINAEDI dicti sunt apud veteres saltatores vel pantomimi, ἀπὸ τοῦ κινεῖν σῶμα. Plautus Aulularia (422):

ita fústibus sum mólrior magi' quam úllu' cinaédus.

idem in Milite (668):

tum ád saltandum nón cinaédus málacus aequé est . . . 20

idem in Sticho (760):

lépidam et suavem cántionem aliquam óccupito cinaédicam;

id est, quae ad saltandum movere posset.

Lucilius Satyrarum lib. I (31):

stulte saltatum te inter venisse cinaedos. 25

Varro, Ὀνος λύρας (357):

maeréntis ut quiétus ac demíssior probándus,

Ἀχιλλέως ἥρωικός, ἰωνικός κινάλδον. ||

EXERCITVM dicitur fatigatum: dictum ab exercitio. 1

Sallustius in Iugurtino Bello (71. 1): 'Nabdalsa exercito corpore'. — Plautus Bacchidibus (4):

quae sodálem átque me éxércitós habét.

Lucretius II (120):

5

conciliis et discidiis exercita crebris.

16 Cin.—pant.; 22—25 Plautus lep.—cin.; 1—3 Exerc.—corp.

14 Modio om. B⁴ || 15 treodiam C⁴ || (-que eadem P):
-que eundem Bue.: quaerendam Quich. || ac farris Bentin.: a
carris || modium: (corr. Bamb.¹) || (post hunc v. lacunam sign. P) ||
17 τὸ σῶμα Iun. || in Aul. Mu. || 18 submollior || ullus F³:
nullus (praec. m) rell. || 23 possit edd. || 25 cinaedis (-ned-)
C⁴ D⁴ || 27 demissor || 2 (Sall.)—3 (corp.) cf. 295.5. fort. seclud-
end. (cf. 'Non. Marc.' p. 11) || 6 ex d. C⁴.

Afranius Suspecta (317):

. ita ut huic ero ádulescenti, cui suspicium † tradidit,
quí me est animi exércitus.

10

Vergilius lib. III (Aen. 182):

nate, Iliacis exercite fatis.

TENVIS est laqueus: dictus a tendicula. Plautus Bacchi-
dibus (792):

nunc áb transenna túrdus lumbricúm petit.
pendébit hodie púlcre: ita intendí tenus.

15

INLICIRE est proprie inlaqueare. Naevius Lycurgo (26):

ális sublime álios saltus
ínlicite, ubi bípedes volucres líno linquant lúmina.

PELICIS a graeco vocabulo significantiam sapientes in-
flexam putant, quasi pallex, hoc est ut *παλλανίς*. quodsi
20 hoc non est, vana compositio hominis videri potest.

CALVITVR dictum est frustratur: tractum a calvis mimicis,
quod sint omnibus frustratui. Plautus in Casina (169):
nam úbi domí sóla súm, sopor manus cálvitúr.

Pacuvius Medo (240):

25 séntio, patér, te vocis cálvi similitúdine;

10—12 Virg.—tend.; 13—15 Plautus turdus—inlaq.; 18—22
Pel.—frustratui.

8 ita aut *L*¹: fida ut *Ribb.*¹ || suspício me trád. *Ribb.*²:
suspectum (*vel*—tam) trad. *Both.* || 9 qui misere est *Fruter.*,
Bue. || 10—11 cf. 294.21 || 13 hic tu. *codd. Pl.* || 15 Inlicere:
corr. On. || 16 subumem *L*¹: sublimen *rell.* || altos s. inlicet *Bue.* ||
17 liquant *L* || 18 Peliceos || 19 q. pellex *LB*⁴: q. pallax *Halm*
emend. Valer. p. 6 (ut in *Nonii fonte, Gell. IV, 3, 3*) || q. p. h. e.
u. *π. secl. On. (Iourn. Phil. XXII, 164* || 20 Romana c. nominis
(*Iun.*) *Nettl.* || 21 inimicis *CAD*⁴ || 23 soror *LB*⁴ || 25 calvi
*F*³: catui *rell.*

et (241):

set quíd conspicio? núm me lactans cálvitur
aetás?

Accius Eurysace (382):

sed mémet calvor. vós istum iussi ócius || 30
abstráhite.

Lucilius Satyrarum lib. XVII (10): 1

“si non it, capito”, inquit, “eum, et si calvitur”. ergo
fur dominum?

Pacuvius Duloreste (137):

me cálvitur suspício, 5
hóc est illud, quód fore occulte Oéax praedixit . .

Sallustius Histor. lib. III (109): ‘contra ille calvi ratus’.

FRIGERE est, et FRIGVTTIRE et FRITINNIRE, sussilire
cum sono vel erigi et excitari, quod quaecumque friguntur
vel frigent nimio calore vel frigore, cum sono sussiliunt. 10

Plautus Casina (267):

. . . nam quíd friguttis? quíd istuc tam cupidé cupis?

Varro Virgula Divina (565):

ét pullós peperít fritiniéntis.

30—1 Accius sed—extraite; 5—6 Pac. me—occultum;
8—11 Frigere—cupis.

26 et add., ut vid., in mg. *F*^s: om. *rell.* (seq. set) || 30 i., ut
iussi *Ald.* || 1 extraite *D*^A || 2. 3 endo ferte manum *Mu. post*
Carrion. sed vide Marx. (Zeitschr. oest. Gymn. 49. 1091) || 5 me]
ni *Hermann.* || 6 occultum *D*^A || 7 contra ille *ed. a. 1470*: con-
trullae || 8 et fritinnire *B*^A: et feritinnanire *LC*^A: om. *D*^A ||
9 exitari *LC*^A: exilire *B*^A: exagitari *D*^A || 10 sussiliunt *F*^s *L*¹ *D*^A:
sussiliunt *C*^A: susum sussiliunt *B*^A || (Frigere vel frigore vel
calore cum sono siccatum exilire *index marg. in B*^A et (Erig.)
gl.) || 11 cf. 308. 12 || 13 fritiniensis: corr. *Iun.*

idem "Ὀνος λύρας (365):

- 15 saepe totius theatri tibiis, crebró flectendo,
commutare mentes, frigi animos eorum.

DEFLOCCARE est adterere: tractum a vestibus sine flocco.

Plautus Casina (967):

perii! . . flocco habebit iam illic homo lumbos meos.

- 20 DEPEXVM dictum est laceratum. Terentius Heautontimorumenos (950):

égone, si vivo, ádeo exornatum dabo,
ádeo depexum, ut, dum vivat, méminerit semper mei.

SARTORES dicti non solum a sarciendo, verum etiam
a sariendo. Plautus Captivis (661):

- 25 sartor satorque scelerum et messor maxime.

et in subsequentibus aperuit (662):

non occatorem prius audebas dicere?

nam semper occant prius quam sariunt rustici. ||

- 1 Varro Vinalibus, περὶ ἀφροδισίων (564): 'etenim sic
vide. utrum mercedem accipit is, qui meas venit segetis
ut sariat, an ego ab illo? sic ego, cum tuus sim sartor,
si tu plus laboras quam ego, do.'

- 5 NAVTEA est aqua de coriis vel, quod est verius, aqua
de sentina: dicta a nautis. Plautus Curculione (99):
nam omnium unguentum odor praestitum nautea est.

20—28 Dep.—rust.; 5—6 Naut.—naut.

15 tibiae Mu. || 16 commutari Scal. || 17 Deflaccare—flacco:
corr. Ald., Carrio || 19 perii (perit LB4) flacco h.: perii, fusti (?)
defloccabit cod. Pl.: p., flocco defloccabit On. || tam L¹ || 20 (De-
pexum dilaceratum index marg. in B⁴ et gl.) || 20 (Terent.)—22
cf. 299.15 || 21 ego (om. ne) D⁴ || 24 serendo: corr. Ald. || 25 sartor
satorque L¹ C⁴: sator sartorque (sator satorque) codd. Pl. ||
1 afrodizio nec enim: corr. Iun. || 2 utrum a me mer. Vahlen. ||
3 cum tussim s. LB⁴: cunctus sim s. C⁴: corr. Acidalius || 6 nau-
ciis LB⁴: navigiis Mu. (ind. marg. in B⁴ nauteam a nautae)
fuerat in archetypo naucis corr. -tis (t supra scr.).

idem Asinaria (895):

naúteam

bibere malim, sí necesse sít, quam illam osculárier. 10

TRICAE sunt inpedimenta et inplicationes; et intricare inpedire, morari: dictae quasi tricae, quod pullos galinaceos involvant et inpediant capilli pedibus implicati.

Plautus Curculione (613):

quód argentum? quas tú mihi tricas nárras?

idem Epidico (152):

15

áliqua ope exsolvam, éxtricabor áliqua;

id est, ex inpedimentis liberabor. Lucilius [in] 'Satyrum lib. XI (25):

nec mihi amatore hoc opu' nec tricone vadato.

Turpilius Demiurgo (45):

iudícia, litis, túrbas, tricas, cóntiones máxumas. 20

Afranius Epistula (113):

ita íntricavit húius hanc rem témeritas.

Varro Gerontodidascalo (198): 'putas eos non citius tricas tellanas quam id extricatueros?' — [Plautus]

CAPERRARE est rugis frontem contrahere et asperare: 25 tractum a caprorum frontibus crispis. Plautus Epidico (609): ||

quíd illud est quod illí caperrat fróns severitúdine?

9 — 14 Plautus naut.—narr.; 22 Afr. ita—tem.; 25—6 Cap.—optima.

10 necessum est *codd. Pl.* || osculari (*seq. tr.*) *C^A D^A* ||
 11 intricenare (*corr. D^A H^s ut vid.*) || 12 *τολῆς Me.* || 14 quasi
 tu *L B^A* || 16 extr. aliquam || 17 id est *Iun.*: inde || in *om. B^A* ||
 18 amore *L B^A* || 23 eos *edd.*: eo || 24 Atellanas *Ald.*: Tellenas
Turneb. Adv. XVII, 21: tellanas *tuetur Nettleship (Iourn. Phil.*
XXIV, 225) || *lacunam quattuor linearum sign. B^A* || (Plautus
del. L^s) (*vide ad 9. 15*) || 26 (Pl.) — 27 *cf. 173. 7.*

1 Varro Eumenidibus (134):

quin mīhi caperratām tuam frontēm, Strobile, omittis?

EXAMVSSIM dicitur examine ad regulam vel coagmentum:
est enim amussis regula fabrorum, quam architecti, cum
5 opus probant, rubrica inlinunt. Plautus Amphitryone (843):
. . . si véra haec loquitur, haéc amussim est óptima.

idem Milite (632):

ínest in hoc emússitata súa sibi ingenua índoles;

id est, examinata. idem [in] Menaechmis (50):

10 ut hánc rem vobis éxamussim díspudem.

Varro Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον, περὶ παιδοποιίας (555):
'quare si diligens est ad amussim, per me licet adsumas
γενεθλιακόν'. — idem Quaestionum Plautinarum lib. II:
'amussis est aequamen, levamentum, id est apud fabros
15 tabula quaedam, qua utuntur ad saxa coagmentata'.
[Plautus]

MVTVS onomatopoeia est incertae vocis, quasi mugitus.
nam mutus sonus est proprie, qui intellectum non habet.

Naeuius Lycurgo (25):

dúcite

eó cum argutis línguis mutas quádrupedis.

25—6 Cap.—opt.; 10 idem ut—disp.; 14—15 amuss.—coagm.

2 qui in *CA*: quid *DA* || ostendis *DA* || 3 -to *Havet* || vel
coag. om. *DA* || 4—5 qua (quem) a. c. o. p. (om. ru. inl.) *DA* || 6 haec
vera *codd. Pl.* || haec am.: examussim *Pl.* || 7—8 cf. 456.35 ||
9 i. in men. *L*¹ || 12 diu gens: *corr. Badius ap. Quich.*: dium
(*Palmerius*) gens *Mu.* || es *Mu.* (?) || 13 *γερ. Bentley ad Ter. Hec.*
I., 2.88: teno *αιακον* (*δια-*) || 15 utantur *L* || coagmentanda
Iun. || Plautus (*seq. mutus*) *seclusi*: Plautus * * * *edd.*: Plautus
(*Mil.* 664) leniorem dices quam mutum est mare *post* habet,
v. 17, inser. (?) Mu. || 16 onomatopoeta *LC* || 17 mutos sonus
*L*¹: mutus sonus *B*⁴: mutu sonus *CA*: mu s. *Gothofred.*: mut-
tus s. *conieci* (*Class. Rev. V, 10*), *sed vide Nettl. Journ. Phil. XXIV,*
226 || 19 cum *Ald.*: tum: *del. Havet.*

Accius Epinausimache (315):

20

item ád maestitiám mútam infantum quádrupedum.

DISPENNERE est expandere: tractum a pennis et volatu avium. Plautus Milite (1407):

úbi lubet: dispénnite hominem díversum et disténdite.

FOCVLA dicta sunt nutrimenta: unde et || focolare 25
dicitur, ut fovere. Plautus Persa (104): 1

at edés; nam iam intus véntris fumant fócula.

BARDVM est vi propria [et] ingenio tardum. nam Graeci
βαρδεῖς tardos dicebant. Homerus Iliados XXIII (530):βαρδισται μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλιτριχες ἵπποι,
ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἄρῳ. 5

Plautus Persa (169):

nimi' tándem me quidem pró barda et pro rústica reor
habitam ésse abs te.INLEX et EXLEX est qui sine lege vivat. Plautus 10
Persa (408):

inpúre, inhoneste, iniúre, inlex, labés popli.

Lucilius Satyrarum lib. II (2):

non dico. vincat licet et vagus exulet, erret
exlex.

22—1 Disp.—fovere; 3—4 Bard.—dic.; 10 Inl.—vivit.

21 item ac *Ad. Schoell.* || mutuam: *corr. ed. a. 1470* || infantium (*corr. Lugd.*¹) || 22 tractu *D4* || 24 iubet *D4* || 1 ut *om.* *L*¹ || 2 ad aedes || 3 et *del. Quich.* (*vide Gloss. lat. V, 442.41; 562.50*) (*bardum ingenio tardum ind. marg. in B4*) || 4 bardos tardos || 5 βαρδιστοι *codd. Hom.* || 8 me quidem *Pl.*: equidem (*praec. m*) || 10 quis s. *L*¹ || vivit *D4* || 11 (ini.—pop.) *cf. 447. 3* || lex *L*¹ || *Inter inlex et labes popli stant p. 11 vv. 12—15* (*Tor.—app.*) || 13 vivat *Mu.* || uacus *LC4*.

10. 11 M.

15 Varro Sciamachia, *περὶ τύφου* (507):

postremo quaero: parebis legibus an non?
anne exlex solus vivis?

Lucilius lib. XXX (99):

accipiunt leges, populus quibu' legibus exlex.

20 Caecilius Harpazomene (59):

quid narras, barbaré cum indomitis móribus,
inlitterate? inléx es.

Sisenna lib. IV (113): 'armis, equis, conneatibus
nos magis iuverunt exleges: et minus honore dignos puta-
bitis?' — M. Tullius pro Cluentio (94): 'non quo
25 illi aut exlegem Sullam aut causam pecuniae publicae
contemptam atque abiectam putarent'.

LVRCONES dicti sunt a lurchando; lurchare est cum
aviditate cibum sumere. Lucilius Satyrarum lib. II (13): ||
1 nam quid Moetino subiectoque huic opu' signo,
ut lurcaretur lardum et carnaria fartim
conficeret?

Pomponius Syris (169):

5 lápatium nullum útebatur; lárdu[m] lurchabát lubens.

Plautus Persa (421):

perénniserve, lúrco, edax, furáx, fugax!

Lucilius Satyrarum lib. V (41):

vivite, lurcones, comedones; vivite, ventris.

27—28 Lurc.—sumere; 2—3 Lucilius ut—conf.

15 sciomachia || 17 vives *Iun., Havet. (Mél. Graux, p. 808)* ||
21 ind. cum *Ribb.* || 22 hes *L*¹: híst (hi sunt) *C*⁴ inlex. Sisenna
Hist. Mu. fort. recte || 25 Sullam *Cic.*: ullam || 26 abtectam *L* ||
putarent *Cic.*: putarunt || 27 Lubraconis *L*¹: luracones *ind.*
*marg. in B*⁴ || 1. enim est *D*⁴ || lurc.—sumere *secl. On.* || 1 sub-
rectoque *Fr. Dousa* || 2 fartim *F*³ *C*⁴ *D*⁴: parum *L*¹: fartim
parum *B*⁴ || 5 nullus vescebatur *Gulielm.* || 7 perennis herbae.

Varro Eumenidibus (136):

10

contrá cum psalte Písia et cum Flóra lurcare ác strepis.

TORORVM et TORALIVM designator est Varro de Vita Populi Romani lib. I: 'quod frontem lecticae struebant, ex ea herba torta torum appellatum. hoc quod inicitur etiamnunc toral dicitur; lecticam quí involvebant, segestria appellabant.'

15

CONCENTVRIARE est colligere, dictum a centuriis quae ad suffragia conveniebant. Plautus Pseudolo (572):

cum cóncenturio in córde sycophántias.

Terentius Phormione (229):

égo in insidiís ero
subcénturiatus, síquid deficiés . .

20

FINITORES dicebantur, quos nunc agrimensores dicimus: dicti quod finis dividerent. Plautus Poenulo (48):

eius núnc regiones, límites, confínia
déterminabo: eius rei égo sum factus fínitor.

25

PASSVM est proprie rugosum vel siccum. Plautus Sticho (369):

ín portum ventó secundo, vélo passo pérvenit;

12—14 Toral.—dic. (*totus locus in CA*); 16—17 Conc.—conv.;
22—23 Finit.—divid.; 26 Pass.—sicc.

11 ac s. *Gerlach.*: at s.: adstrepis *Ald.* || 12—15 post 10.11 inlex: huc transp. ed. a. 1476, sine ulla ratione (*vide 'Non. Marc.' pp. 11. 94*) || 12 Tororum et *Mu.*: Torialim et: *om. D^A* || torialium *LB^A* || Toralium proprietatis des. *On.* || 13 quo *On.* || struerant *L* || quod fronde l. struebantur, ex eo h. *Mu.* || 14 torium *L* || 16 ad c. *L¹* || 18 dum co. *codd. Pl.*: cus (*praec. lo*) ccenturio (*pro ccent.*) *L*: cui conc. *B^A* || sycofantia est || 20 ero *F³*: *om. LB^A*: hic ero *Ter.* || 23 dicti *secl. Mu.* || 25 ei rei *codd. Pl.* || fi. fa. s. *Muretus var. lect. XVII, 14*: finitor *tuetur Nettl.* || 26 (Plaut.)—29 (inpl.) *fort. secludend. (cf. 'Non. Marc.' p. 11).*

11. 12 M.

id est, laxo et rugoso. unde et uva passa dicta est,
quod sit rugis implicata. Plautus Poenulo (312): ||

1 síquidem es tu mecúm futurus pro úva passa pénsili.

Lucilius Satyrarum lib. XIX (1):

rugosi passique senes eadem omnia quaerunt.

EXSPES dicitur sine spe. Accius Eurysace (376):

5 ille órbus, expses liberúm.

idem Medea (415):

éxul inter hóstis, expes, éxpers, desertús, vagus.

EXVLES dicuntur extra solum. Vergilius Georgicon
lib. III (225):

longeque ignotis exulat oris.

10 et in consequentibus (228):

et stabula aspectans regnis excessit avitis.

VESTISPICI appellabantur vestium custodes servi, quod fre-
quenti diligentia vestis inspiciant. Plautus Trinummo (251):

nox datur: ducitur familia tota;

15 vestispici, unctor, auri custos.

Afranius Vopisco (386):

novi non inscitulam

ancillulam vespere † et vestispicam.

4 Ex.—spe; 8 Ex.—sol.; 12—13 Vest.—inspiciant.

29 sit B⁴: se L¹ || 1 s. tu es *codd. Pl.*: siquid ea es tu ||
pensilis *codd. Pl.* || 2 XVIII F³ B⁴: VIII L || 4—11 *fort. post*
14. 19 *collocand.* (cf. 'Non. Marc.' p. 11) || 5 orbis: (*corr. G*) ||
7 exuli i.: *corr. Iun.* || 13 spiciant *Mu.* || 15 vestispica *vel vesti-*
plice *codd. Pl.* || 17—18 *fort. bacch. metr.* || 17 inscituram: *corr.*
Gulielm. || vestrae erae hic vesti. *Ribb.* || nóvi non inscítam an-
cillam véstrae erae et vestispicam *Bue. post Roeper.*

Varro Pappo aut Indigena (384): 'nasturcium indigena nomine vides ideo dici quod nasum torqueat, ut vestispicam, quod vestem spiciat'. 20

SVPFILARE est involare vel rapere: a pilorum raptu; unde et furtum passi compilari dicuntur. Plautus Truculento (566):

haec cūm vídeo fieri, suffúrór, subpíló,
de praēda praedam cápio.

Caecilius Nauclero (115):

25

. súbpilat vestem átque ornamenta ómnia. ||

Pomponius Sarcularia (162):

1

altér amat, potat, pródigit, patrém subpilat sémper.

AVSTRA proprie dicuntur rotarum cadi, ab auriendo; sicuti graece ἀντλία. Lucretius lib. V (516):

ut fluvios versare rotas atque austra videmus. 5

VETERINA animalia dicuntur omnia quae vehere quid possunt. Lucretius lib. V (865):

et genus omne quod est veterino semine partum.

idem (V, 890):

. forte ex homine et veterino semine equorum. 10

21—22 Supp.—dic.; 3 Haustra—auriendo; 6—7 Vet.—poss.

19. 20 Varro—vestispicam *F*³ *B*⁴: om. *L* || Indigena *Oehler.*: indige: Indige (?) *Me.* || indigeno nomine v. *Nettl.*: indige non invides: indigena, non v. *Oehler.* || ideo *Oehler.*: in eo || ut *F*³: om. *B*⁴ || 21 Supplicare *D*⁴ (*non Paris.* 7665) || 22 compilati *Iun.* || 26 s. vestem (*vel* s. vestem, aurum) *On.*: subpilatum est eum: suppilatum est aurum (?) *Both.* || ormenta *L* || 2 alteram adportat: *corr. Gulielm.* || 3 radii *ed. a.* 1470 (*sed cf. Munro ad Lucr.*) (austra rotarum modii *index marg. B*⁴ et *gl.*) || 4 greceantlia *B*⁴: gretaceant lia *F*³ *L*¹: graece τὰ ἀ. *Stowasser (Woch. klass. Philol. V, 1541)* || 5 vidimus *L* || 8 partum *Lucr.*: parturiendi (*seq. idem*) || 10 torte homine vet.: ne forte ex homine et vet. *Lucr.* || equorum *F*³: quorum *L B*⁴.

CREPERA res proprie dicitur dubia: unde et crepusculum dicitur lux dubia et senes decrepiti dicti, in dubio vitae constituti; creperum bellum, anceps et dubium.

Lucretius lib. V (1296):

exaequataque sunt creperi certamina belli.

15 Accius Phoenissis (601):

. . quae ego cuncta esse fluxa in mea re crepera conperi.

idem Telepho (628):

nunc tu in re crepera tua quid capias consili vide.

20 Lucilius Satyrarum lib. V (6):

† sannunt solu' mihi in magno maerore,
tristitia in summa, crepera re, inventu' salutis.

Pacuvius Duloeste (128):

non vetet animum aegritudine in re crepera confici.

25 Plautus in Asinaria (863):

qui quidem cum filio
potet una atque una amicam ducet decrepitu || senex.

1 Varro Mysterii (326):

prisca, horrida
silent oracula crepera in nemoribus . .

5 AVERNVS lacus idcirco appellatus est, quia est odor
eius avibus infestissimus. huius rei manifestator est Lucretius lib. VI (740):

11—13 Crep.—et dubium; 4—5 Av.—inf.

12 lux om. L¹ || 13 crep.—dub. secl. Mu. || 16 quae e. c. fluxa esse Bue. (cf. Journ. Phil. XXVI, 296) || 21 set nunc Mu.: fort. sicut nunc tu || solis: corr. Ian. Dousa ap. Scal. MS. || 22 summo || re add. Lachm. comm. Lucr. 67 || 24 non decet Scal. MS. || aegritudinem: -ne ed. a. 1476 || 27 potest unam a. unam || ducit et L: ducit et B^A || 3 ora clam: corr. Ald. || 5 rei om. L || V.

principio, quod Averna vocantur nomine, id a re inpositum est, quia sunt avibus contraria cunctis.

unde et Vergilius lib. VI (201):

inde ubi venere ad fauces grave olentis Averni,
tollunt se celeris.

10

et postea in eo libro (239):

quam super haut ullae poterant inpune volantes
tendere iter pinnis. talis sese alitus atris
faucibus effundens supera ad convexa ferebat.

VITVLANTES veteres gaudentes dixerunt: dictum a bonae vitae commodo; sicuti qui nunc est in summa laetitia, vivere eum dicimus. Naevius Lycurgo (29):

ut in venatu vitulantis ex suis

locis nos mittant poenis decoratas feris.

EXTORRIS dicitur extra terram vel extra terminos. 20

Accius Eurysace (333):

nunc per terras vagus, extorris, regno exturbatus, mari.

Turpilius Lemniis (95):

neque durare possunt;

ita huius inscientia ac demencia extorrem facit.

25

Sallustius in Iugurtino bello (14. 11): 'sicuti videtis, extorrem patria, domo, inopem et coopertum miseriis || ecfecit'. — Vergilius Aen. lib. IV (616):

1

finibus extorris, conspectu avulsus Iuli.

ENODA significat explana; et quae sit proprietas, manifestum est, hoc est, nodis exsolve. Accius Eurysace (343):

.. tu autem quod quaero abs te enoda et qui sis explica. 6

15—17 Vit.—dic.; 20 Ext.—terminos; 3—4 Enoda—exsolve.

6 nomen *H*³ ut vid. || 11 eodem ed. a. 1480 || 19 lucis *Me.* || decoratus: corr. *Ribb.* || 24 possum *Scal. MS.*: possumus *Mu.* || 25 insolentia *Maehly* || 2 complexu *codd. Verg.* || 3 (Enodat, exponit, absolvit *index marg. in B⁴ et (-det) gl.*) || et] ex *C⁴ D⁴* || 4 hoc—exs. *secl. (?) Mu.* || 5 abs te *om. L* || qui *F³ B⁴*: qua *L¹*.

idem Alphesiboea (75):

quid tam obscuridicum est tamve inenodabile?

Ennius Telepho (289):

verum quorum liberi leto dati
10 sunt in bello, non lubenter haec enodari audiunt.

Turpilius Demetrio (14):

ab initio, ut res sit gesta, enoda mihi.

Pacuvius Periboea (283):

gnato ordinem omnem, ut dederit, enodat pater.

15 M. Tullius de Finibus Bonorum et Malorum lib. V (27):
'haec igitur nobis explicanda sunt; sed si enodatus, vos
ignoscetis huius aetati'. — Varro de Vita Populi Ro-
mani lib. I: 'neque ita ut in singulis rebus diutius
moremur, ut dixi, atque enodare subtilius velimus'.

20 GRVMMVS dicitur agger: a congerie dictus. Accius
Oenomao (506):

quemcumque institeram grumum aut praecisum iugum.

TORRVS dicitur fax: unde et torridare dicimus con-
burere. Accius Melanippo (439):

.. regina, erit tempus, cum hic torrus, quem amburi vides.

25 idem Meleagro (451):

eumpsum vitae finem ac fati interneconem fore
Meleagro, ubi torrus esset interfectus flammeus. ||

20 Grummus — dictus; 22 Torr. — conb.

7 qui itam *L* (*I pro T*): quid itam *BA*: (*corr. F^s*) || ob-
scuri dicunt est: *corr. Me.* || 13. 14 periboe agnito *L¹* || 14 pater
F^s: patri *LB^A* || 16 sint *L* || 17 ignoscetis cuius aetatis: ig-
noscetis; huius enim aetati . . servire debemus *Cic.* || 18 ut in
F^s BA: *om. L* || 20 conierie *L¹* || 24 regina, aderit tempus hic
cum *Bue.* || 25 idem *F^s BA*: *om. L* || 26 eum suum (*pro eum-*
sum): *correcti*: eum suae *ed. a. 1470*: tum s. *Voss.* || ac fatis
Bue.: aetatis *Mu.* || 27 maleagro *BA*: male ago *L*: *corr. Me.* ||
ubi *F^s BA*: *om. L*: ubi ubi *Mu.*

EXPECTORARE est extra pectus eicere. Accius Phoe- 1
nissis (594):

incūsant ultro; a fōrtuna opibusque ómnibus
desértum, abiectum, afflíctum ex animo expéctorant.

idem Epigonis (301):

.. élóquere próprie ác pavórem hūnc meum expéctorá. 5

Cicero de Oratore lib. III (218):

túm pavor sapiéntiam omnem mi éxanimato expéctorat.

EXTISPICES proprie aruspices dicti sunt, quod exta
spiciant. Accius Medea (419):

princípio extispicum éx prodigiis cóngruens ars te árguit. 10

Varro Serrano, *περὶ ἀρχαιροσιῶν* (451): 'ait con-
sulem mihi † pelum cedere: subsilio et hostias et extis-
piciis disputanti relinquo'.

LACTARE est inducere vel mulgere, vellere, decipere.

Accius Medea (414):

nisi ut ástu ingenium língua laudem et díctis lactem lénibus.

Pacuvius Iliona (211):

15

ne pórró te error, qui nunc lactat, máceret.

Caecilius Hypobolimaéo Rastraria (91):

quód prolubium, quae voluptas, quae te lactat lárgitas?

Accius Alcimeone (66):

tanta út frustrando láctans, vanans prótrahas.

20

1 Exp.—eicere; 8—9 Ext.—spiciant; 13 Lact.—dec.

3 exanimum *Nic. Faber ap. Dous.* || 4 epigono: *corr. Me.:*
Erigona Mu. || 5 loquere *Bue.* || propere *Iun.* || pavore *L* || 7 o.
s. L || 10 extispicium || 12 mihi sellam *Nettl.:* in templum *Bue.* ||
et hostia sed (*pro set*) || disputantis *Me.* || 13 (mulcere *H²*)
m. vel dec. Mu. (lactare fallere, decipere *index marg. in B⁴*) ||
19—20 *cf. 184. 1 (s. v. vanans)* || 20 tantum *Voss.:* tenta *Bergk.*

16. 17 M.

Varro "Ονος λύρας (350):

quibús suam delectet ipse amúsiam
et áviditatem spéribus lactét suis.

Cicero Tusculanarum lib. IV (16): 'malivolentia
25 laetans malo alieno, delectatio, iactatio et similia'.

SVCCVSSARE est susum frequenter excutere. Accius
Philocteta (568):

áгите ac, vulnus neí succuset gréssus, caute ingrédimini.

Lucilius Satyrarum lib. III (33):

succusatoris, tardi taetrique caballi.

30 idem lib. XV (15):

Campanus sonipes succussor nullu' sequetur.

STRENA dicta est a strenuitate. Pomponius Pictoribus
(114): ||

1 ádside, siquá ventura est ália strena strénuae.

ADVLATIO est blandimentum proprie canum: quod et
ad homines tractum consuetudine est. M. Tullius de De-
orum Natura lib. II (158): 'canum vero tam *fida custo-*
5 *dia tamque amans dominorum adulatio*'. — idem de
Officiis lib. I (91): 'cavendum est ne adsentatoribus
patefaciamus auris neve adulari nos sinamus'. Lucre-
tius (V, 1070):

gannitu vocis adulat.

26 Succ.—exc.; 32 Str.—str.; 2—3 Blandimentum — est.

21—23 cf. 171. 27 (s. v. sperem) || 22 delectet et ipse *codd.*
h. l. || 25 lactans *docti* || d. lactatio *docti* || 26 -usa- *C^A D^A* ||
27 nei *Mu.*: nec || -uss- *B^A* || 28—29 cf. 86. 11 (s. v. caballus) ||
28 III *F^s*: IIII *L B^A*: II *codd.* 86 || 29 -uss- *B^A* || tardi rarique
codd. h. l.: taetri (tet.) tardique *codd.* 86 || 1 strenuae *Passerat.*:
strenae: strenue *Bentin.* || 2 Blandimentum (*om.* Adulatio est)
C^A D^A: a bland. *nov. lemma L* (cf. *C^A D^A*) || 3 ad *om.* *C^A D^A* ||
omnes L¹ || -dines *L¹* || 4—5 *lacunam duarum linearum sign.*
B^A: fida—idem *add. edd.* || 6—7 cf. 450. 7 || 8 gannitu (*cann.*)
codd. 450: cannit (*seq. u*) *B^A*: canit *L* || adulant *Lucr.*

Accius Prometheo (390):

sublime ávolans,
pinnáta cauda nóstrum adulat sánguinem. 10

MANDVCONES, qui manduci dicti sunt, et MANDONES,
edaces. Pomponius Pictoribus (112):

magnús manduco's, cámillus cantérius.

Lucilius (inc. 163):

atque ómnes mandonúm gulae. 15

Varro Bimarco (53):

mágha uti treméscat Roma et mághae mandonúm gulae.

SENICA significat senex. Pomponius Pictoribus (111):
páppus hicin Máedio habitat, séneca non sescúnciae?

idem Praecone Posteriore (131): 20

sét me exercet sénica nequam, néque illo quid faciám scio.

GRADARIUS est molli gradu et sine succussatura nitens.

Lucilius Satyrarum lib. XIV (23):

ipse ecu' non formonsu', gradarius, optimu' vector.

Varro Modio (306): 25

an quí gradu tolútili,
temérius quam tu et mólliter vectús, cito
relínquat?

11—12 Manducones — edaces; 18 Sen. — sen.; 22 Grad. — nit.

9 s. a. *Cic. Tusc. II*, 23: tui mei volans: tum av. *Mu.* ||
11 qui — sunt *secl. On.*: qui et m. d. s. *edd.* || 13 manducus:
corr. Mu. || casmillus *Quich.*: fort. camellus, i. e. cāmus *dimi-*
nutive || 17 uti *Meinek.*: ut || 19 hic cinaedus (?) *Mu.* || Maedio
scripsi: medio: medicus *Ribb.* || sescuntiae *L*¹: -tia *B⁴* || 22 Cra-
durius *L*¹ || 24 victor || 27 te medius: *corr. On.* || tu et *On.*: tute.

17. 18 M.

EXDORSVARE, dorso nudare. Plautus Aulularia (398):

30 tu Machaërio,
congrum, murenā exdorsua, quantum potest.

DELIRARE est de recto decedere. lira est autem fossa
recta, quae contra agros tuendos ducitur || et in quam
1 uligo terrae decurrat. Pomponius Prostibulo (157):

iámne abierunt? iám non tundunt? iámne ego in tutó satis?
numquis hic restitit qui nondum lábeas lirarit mihi?

id est, confoderit. Lucilius XXVI (22):

5 quápropter delíro et cupide officium fungor úberum.

Plautus Amphitryone (727):

... delírat uxor.

CENTURIATIM dictum est abundanter et copiose: a cen-
turiis, quae suffragium in comitiis ferebant. Pomponius
Prostibulo (153):

10 cóntinuo ad te cónturiatim cóurrent qui paném petent.

RVMEN dicitur locus in ventre quo cibus sumitur et
unde redditur: unde et ruminare dicitur. Pomponius
Prostibulo (152):

égo rumorem párvī facio, dúm sit, rumen quí ímpleam.

RVDVS, stercus, quod raditur. Lucilius Satyrarum
lib. XI (5):

15 viai
sternendae iaciendum huc agerem et id genu' rudus.

29 Exd.—nud.; 32—1 Del.—decurr.; 8—9 Cent.—fer.;
11—12 Rum.—dic.; 14 Rud.—rad.

29—31 cf. 95. 12; fort. secludend. (cf. 'Non. Marc.' p. 11) ||
31 potes B⁴ (cum codd. 95) || 32 (Delirare a recto decidere
index marg. in B⁴) || 1 mugilo L || (decurrit Bamb.²) ||
2 ego sum in B⁴ || 3 restitit scripsi: resistit: restat Both.:
(num qui h.) restitat Ribb. || 4 li. XXVI ed. a. 1476 || 5 cupide
edd.: cupidi || fungo rub. L: fungor rub. B⁴ || rudum Iun. ||
6—7 cf. 159. 3 || 11 simitur L || 14 Raudus (?) Mu. || 15 vim:
corr. Me. || 16 sternendae Me.: sternenda et || i. e. aggerem.

RVTRVM dictum est a radendo. Pomponius Pannuceatis (90):

sárculum hinc illó profectu's, illim rediistí rutrum.

Lucilius Satyrarum lib. IX (68):

frumentarius est: modium hic secum atque rutellum 20
una adfert.

Varro Marcopoli, περὶ ἀρχῆς (291): 'cui celer δι' ἐνὸς λήμματος λόγος, Antipatri Stoici filius, rutro caput displanat'.

NEVLONES et TENEBRIONES dicti sunt, qui mendaciis et astutiis suis nebulam quandam et tenebras obiciant 25
aut quibus ad fugam [fugitivis] et furta haec erant ac-
commodata et utilia. Pomponius Pannuceatis (93):

quid dédi nebuloni, quém pertaesumst paúperem?

Lucilius Satyrarum lib. XIV (19):

Publiu' Pavu' mihi Tuditanus quaestor Hibera || 30
in terra fuit, lucifugus, nebulo, id genu' sane. 1

idem lib. XX (9):

nugator cum idem ac nebulo sit maximu' multo.

Afranius Epistula (109):

huc vénit fugiens ténebrionem Tirrium. 5

17 Rut.—rad.; 24—27 Neb.—ut.

17 ruendo *Me.* (cf. *index marg. in B^A* rudus a rudere a ruina a ruendo): rutando *Nettl.* || 18 illim *H^s* (*H^s?*): illum *rell.* || 20 adque et ru.: et *del. ed. a. 1476* || 21 unam (*pro uná, i. e. una adverb.*) *B^A*: unum *L*: *corr. ed. a. 1476* || 22 celere *Roeper.* || 24 quia *L* || 25 obiciebant *Mu.* || 26 fugitivis *om. D^A* || 27 et uilia *C^A*: *om. D^A* || 28 pertesunt: pertesum *Ald.* || pauperum *Both.* || pertisumst esse paúperem *Ribb.* || 30 m. tubitanus *F^s* (*cum G*): m. turbitanus *L B^A* ut *vid.*: Tuditanus m. *Bouterwek.* *Quaest. Luc. 16* || 3 cum idem *Mu.*: cuidem || 5 tenebrione.

Varro Papia Papae, *περὶ ἐγκωμίων* (377): 'si et accusator et reus erunt tenebriones uterque, utrumque vituperato'. quod Homerus confirmat *Iliados* III (10):

εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
10 ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἄμεινον.

Varro Gerontodidascalo (195): 'Manius Curius consul, Capitolio cum dilectum haberet nec citatus in tribu civis respondisset, vendidit tenebrionem'.

TRVAM veteres a terendo, quam nos diminutive trullam
15 dicimus, appellari voluerunt. Pomponius Pannuceatis (96):
mulier ubi aspexit tam mirifice tutulatam truam.

Titinius Setina (127):

sapiëntia gubernātor navem tórquet, non valëntia;
cocu' mágnum aënum, quándo fervit, paúla confutat trua.

20 EVANNETVR dictum est ventiletur vel moveatur: a vannu,
in qua legumina ventilantur. Pomponius Pannuceatis (91):
dixi ego illud futurum. in prima válva est: vix haerét † misera.
évannetur! ét mea ocius ópera ut fiat févero.

Lucilius Satyrarum lib. VII (17):

25 hunc molere, illam autem ut frumentum vannere lumbis.

idem lib. IX (70):

crisavit, ut si frumentum clunibu' vannat.

14—15 Truam—vol.; 20—21 Evann.—vent.

7 post ten. *distinx.* alii || 8—10 quod—*ἐμ.* post utilia 18. 26
colloc. Mu. || quid *L* || 10 (κλ.—*ἐμ.*) cf. 50. 14 || 12 in
Cap. Ald. || delectum *Iun.* || 13 tenebronem || 16 truam *L*:
trullam B⁴ || 17—19 cf. 503. 4 (s. v. fervit); 87. 11 (s. v. con-
futare); 249. 19; 186. 26 (s. v. valentia) || 18 gub.—val. *om.*
codd. h. l. || 19 magnus *L* || paulo *codd. h. l.* || 22 infirma *Bue.* ||
miser Both.: sera *Bue.* || 23 occlusa *Bue.* || 25 illa || lumbis *Me.*:
tum vis || 27 cursavit: *corr. Iun.* (criss.)

Varro de Re Rustica (I, 52, 2): 'ut quod levisimum est in eo atque appellatur acus ac palea evannatur foras extra aream'.

VAFRVM est callidum et quasi valde Afrum et urbanum. 30

Pomponius Praecone Posteriore (139):

tergúm varium, linguám vafram.

M. Tullius de Republica lib. III (26): 'non sunt in disputando vafri, non veteratores, || non malitiosi'.

Afranius Divortio (47):

qui conére noctu clánculum 1
rus íre, dotem né repromittás vafer,
honéste ut latites ét nos ludas diútius.

PARTICVLONES dicti sunt coheredes, quod partes patrimonii sumant. Pomponius Praecone Posteriore (140): 5
áge modo, istic gárri; particulónes producám tibi.

CLEPERE est furari: tractum a κλοπή, verbo graeco.

Accius Epigonis (292):

eaque [ut] hoc causa, ut néquis nostra aúribus verbá cleperet.

Plautus Pseudolo (138):

rape, clepe, harpaga. 10

30 Vafr.—urb.; 4—5 Part.—sumant; 7 Clep.—gr.

28 I (lib. I) ut *edd.* || 29 ac palea *om. cod. Varr.* || evannatur *cod. Varr.* || area || 34 afri *L* || 2 brusire: *corr. Gulielm.* || repromittat *F³ B⁴*: remittat *L*: *corr. Gulielm.*: retro mittas *Ribb.* || 3 non est *Mu.*: inhoneste *On.* || ludas *F³*: laudas *L B⁴* || 6 stic || producantibus: *corr. Σ* || 7 a clopee *F³*: a clope *L¹*: a clopoe *B⁴ C⁴*: a clopeo *D⁴* || v. g. *secl. Mu.* (clepere furari a graeco detortum clepse *index marg. in B⁴*: depere furari a greco decorum clepse *gl.*) || 8 epigone: *corr. Me.*: Erigona *Mu. post Quich.* || 9 ut *del. Iun.*: ivi *Bue.*; fort. tu || aut neq. *B⁴ (praec. a)* || ut néquis nostra vérba cleperet aúribus *Voss.* || 11 r. cl. tene h. *codd. Pl.*

M. Tullius de Republica lib. IV (3): 'non modo ut Spartae, «rápere ubi pueri et clépere discunt»'.

Pacuvius Hermiona (185):

15 sérmonem hic nostrum éx occulto clépsit, quantum intéllego.

Varro Octogesi (342):

séque ópifició nón prohibitér clépere . . .

CORPORARE est interficere et quasi corpus solum sine anima relinquere. Ennius Andromeda (101):

20 córpus contemplátur unde córporaret vúlnerē.

Accius Stasiastis vel Tropaeo Liberi (604):

córpore abs térgo es ausus.

CIRCVS dicitur omnis ambitus vel goerus: cuius diminutivum est circulus. Accius Andromeda (100):

25 quot lúna circos ánnuo in cursu ínstítit.

MEDICINAM dicimus et venenum: tractum a Graecis, qui venenum *φάρμακον* appellant. Accius Phinidis (579):

sé venenis stérilem esse illius ópera et medicina autumans.

CERNVVS dicitur proprie inclinatus, quasi quod || ter-
1 ram cernat. Lucilius Satyrarum lib. III (57):

cernuus extemplo plantas comvestit honestas.

Vergilius X lib. (894):

eiectoque incumbit cernuus armo.

18—19 Corp.—rel.; 23—24 Circ.—circulus; 29—1 Cern.—cern.

12—13 fort. post 15 collocand. (cf. 'Non. Marc.' p. 83) || 15 culto *L*¹ || clepit: corr. *Me.* || 16—17 cf. 510. 28 (s. v. prohiber) || 17 opifico *codd. h. l.*: opifice *codd. 510*: corr. *Popma* (etiam *H*¹ ut vid.) || 21 Liberi *Scriver.*: libro I || 25 circulos: corr. *Me.*: circlos *Osann.* (male; cf. *Class. Rev. VI*, 87) || curso || 26—27 tract.—ven. *om. L* || 28 venis: corr. *Bue.* || et *Me.*: st || 3—4 cf. 300. 27.

Lucilius Satyrarum lib. XXVII (34):

5

módo sursum, modó deorsum, támquam collus cérnui.

Varro de Vita Populi Romani lib. I: 'etiam pellis bubulas oleo perfusas percurrabant ibique cernuabant. a quo ille versus vetus est in carminibus:

«íbi pastores lúdos faciunt córiis Consuália.»' (inc. versic. 2.) 10

STRICTVRAE dicuntur proprie scintillae quae de ferro fermenti eunt: quod aut stricte emittantur, id est celeriter, aut quod oculos sui fulgore perstringant. Vergilius lib. VIII (420): stricturae Chalybum, et fornacibus ignis anhelat.

Lucilius Satyrarum lib. III (29):

15

crebrae ut scintillae in stricturis, quod genus olim ferventi ferro.

QVIRITARE est clamare: tractum ab ís qui Quirites invocant. Lucilius Satyrarum lib. VI (16):

haec, inquam, rudet e rostris atque heulitabit, 20
concursans veluti angarius clareque quiritans.

Nigidius Commentariis Grammaticis (58): 'clamat, quiritatur'.

CARIES est vetustas vel putrilago: unde cariceum veteres dixerunt. Lucilius Satyrarum lib. VII (15): 25
ne auriculam obsidat caries ne vermiculique.

Turpilius Leucadia (104):

ei périi! viden ut ósculatur cáriem? num illum illaéc pudet?

11—13 Strict.—perstringant; 18—19 Quiritare—invoc.;
24—25 Car.—dix.

5—6 cf. 200. 21 (s. v. collus, masc.) || 6 rursum *L*¹ || 8 per-
fusas *Ald.*: pertusas || 10 sibi (*praec. s.*) *L* || 13 oculis *L* || (suo
*Bamb.*²): vi (?) *Mu.* || *praest. edd.* || 13 (*Vergil.*)—14 cf. 524. 2. *fort.*
secludend. (cf. '*Non. Marc.*' p. 12) || 22—23 cl. quiritatum: *corr.*
Turneb., *Scal.*: quiritat (*Oudendorp.*), clamat *Mu.* || 26 *fort.*
vermiculi qui || 28 hei perii *Gulielm.*: ciperi || num hilum *Mu.*

Afranius Privigno (250):

30 nemo illa vivit carie curiosior.

VIROSAE mulieres dicuntur virorum adpetentes vel luxuriosae. Lucilius Satyrarum lib. VII (18):

dixi. ad principium venio. vetulam atque virosam uxorem caedam potius quam castrem egomet me.

35 Afranius Divortio (61):

vigilans ac sollers, sicca, sana, sobria, ||

1 virosa non sum; et si sim, non desunt mihi qui ultro dent: aetas integra est, formaé satis.

CAPRONAE dicuntur comae quae ante frontem sunt, quasi a capite pronae. Lucilius Satyrarum lib. VII (VI, 18):

5 iactari caput atque comas fluitare capronas, altas, frontibus inmissas, ut mos fuit illis.

CEREBROSI dicuntur ad insaniam faciles, quibus frequenter cerebrum moveatur. Lucilius Satyrarum lib. XV (18):

te primum cum istis, insanum hominem et cerebrosum.

10 GLISCIT est congelascit et colligitur, vel crescit, vel ignescit. Turpilius Philopatro (191):

.. cum te salvum video, ut volui, gliscor gaudio.

Accius Aeneadis (12):

† "disumma tibi perduellum est". "quorum aut quibus se a partibus gliscunt?"

31—32 Vir.—lux.; 3—4 Capr.—pronae; 7—8 Cer.—mov.; 10—11 Glisc.—ign.

30 nemo illa *F^s B⁴*: om. *L* || cari *L* || 1 sim *Stephan.*: sum || 4—5 lib. VII actari (cf. *Rhein. Mus. LVII, 203*) || fluitare *Iun.*: fruitare || 6 inmissas (imm.) *F^s B⁴*: missas *L* || 9 privum *Mu.* || 10 concalescit *Mu.* || 14 dice summa (*Ribb.*; d. del. *Both.*) ubi (*Grotius*) p. est? quosum (*On., Both.*) aut q. se (del. *Gulielm.*) a p. | gliscunt? (*troch. vel iamb.*): fort. 'de summatibus p. est'. 'quorum?' etc. (*anap. vel. troch.*).

Pacuvius Periboea (294):

15

séd nescioquidnam ést: animus mi horréscit et gliscit gáudium.

Sallustius Histor. lib. III (56): 'neque iam sustineri poterat inmensum aucto mari et vento gliscente'.

Vergilius lib. XII (9):

hau secus accenso gliscit violentia Turno.

20

M. Tullius in Hortensio (74): 'ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum, gliscit illa, ut ignis oleo'.

Plautus Asinaria (912):

témpus est subducere hinc me: púlcre hoc gliscit proélum.

PROSTOMIS dicitur ferrum quod ad cohibendam equorum tenaciam naribus vel morsui inponitur, graece, ἀπὸ τοῦ 25 στόματος. Lucilius Satyrarum lib. XV (17):

truleu' pro stomide huic ingens de naribu' pendet.

TRICONES, morosi et ad reddendum duri. Lucilius Satyrarum lib. XI (16):

Luciu' Cotta senex, Crassi pater huius Paceni,
magnu' fuit trico nummariu', solvere nulli
lentus;

30

id est, facilis.

SAGAE mulieres dicuntur feminae ad lubidinem || virorum
indagatrices; unde et sagaces canes dicuntur, ferarum vel
animalium quaesitores. Lucilius Satyrarum lib. VII (6):
aetatem et faciem ut saga et bona conciliatrix.

24—26 Prost.—στομ.; 28 Tric.—duri; 1—3 Sag.—quaes.

16 animus mi *On.*: animi || et *del. edd.* || s. nésco | Quid nam est animi: et cór horr. et congliscit gau. *Skutsch. (Berl. Phil. Woch. 1897, p. 846)* || 24 Postomis: *correx*i: Stomis *Salmas.* || 27 postomide: *corr. Salmas.* || 29—32 *cf.* 338. 10 (s. v. lentum, patiens, placidum) *fort. secludend.* (*cf.* 'Non. Marc.' p. 12) || 30 Lucilius *L.*: *om. B^A* (*cum codd.* 338): *corr. Gulielm.* || *paceni codd. h. l.*: pacem (*m pro ni*) *codd.* 338: *Paconi Nettl.*: panaethi *Mu. post Iun.* || 33 id est fac. *del.* (?) *Mu.* || 1 feminarum *Quich.* || 2 et *om. L¹.*

5 Turpilius Boethuntibus (8):

nón ago hoc per ságam pretio cónductam, ut vulgó solent.

LAPIT significat obdurefacit et lapidem facit. Pacuvius Periboea (276):

lapit cor cura, aerúmna corpus cóncit.

MOENES aput veteres dicebantur non a largitia, quae
10 ignota erat, sed consentientes ad id quod amici velint.

Pacuvius Duloreste (160):

animum quae tum * * *

Sallustius Iugurtae bello (103, 6): 'nam etiamtum largitio multis ignota erat: munificus nemo putabatur nisi pariter volens'. — *Lucilius lib. XXVI* (63):

15 múnifici comésque amicis nóstris videamúr viri.

PETVLANTIA dicta est a petendo. *M. Tullius de Republica lib. IV* (6): 'itaque a petendo petulantia; a procando, id est poscendo, procacitas nominata est'.

PROCACITAS a procando vel poscendo: unde et proci
20 dicti sunt matrimoniorum petitores. *M. Tullius de Republica lib. IV* (6): 'a procando, id est poscendo, procacitas nominata est'. *Terentius Hecyra* (159):

malígna multo et mági' procax facta ílico est.

7 Lap.—lap: facit; 16 Pet.—pet.; 19—20 Proc.—pet.

6 solunt *L*¹ || 9 non a *ed. a. 1476*: nonam (*pro non á*) || largitia *F*³ (*cum G*¹): largiatia *LB*⁴ || 10 ign. erat: *del. Me.*: quae ign. erat *ed. a. 1476* || id quae x (*sic*) *L*: id quae *BA*: *corr. Nettl.*: ea quae *edd. Credo illud quae e priore versu omissum in hunc e margine irrepsisse* || 11 tum *supplevi* || 12 *suppl. Me.* || 13 neme *L* || 14 pariter *Sall.*: rariter || 16—18 *cf. v. 20* || 18 procando *Bentin.*: precando *F*³ *BA*: petendo *LC*⁴ *DA* (*Procacitas a precando index marg. in BA*) || 19 a precando (*praec.*) || 21—22 *cf. v. 16* || 21 a precando (*praec.*) || *post nom. est stant verba procacitas a praecando (prec.) quae in marg. archetypi stetisse videntur.*

Livius Aegistho (13):

quin, quód parere vos *mihi* maiestás mea 25
procát, toleratis témploque hanc dedúctis?

CALENDARVM vocabulum proprium Varro complexus est
de Vita Populi Romani lib. I: 'itaque calendis cala-
bantur, id est vocabantur; et ab eo calendae appellatae,
quod est tractum a Graecis, qui *καλεῖν* vocare dixerunt'. 30

CONSVLVM et PRAETORVM proprietas, quod consulant et
praeant populis, auctoritate Varronis ostenditur, de Vita 1
Populi Romani lib. II: 'quod idem dicebantur consules
et praetores; quod praeirent populo, praetores; quod
consulerent senatui, consules'.

IGNOMINIA est nominis nota. M. Tullius de Republica 5
lib. IV (6): 'censbris iudicium nihil fere damnato ob-
fert nisi ruborem. itaque, ut omnis ea iudicatio versatur
tantummodo in nomine, animadversio illa ignominia dicta
est'. Lucilius lib. XXIX (21):

Apóllost numen, quí te antiquis nóñ sinet
delíciis maculam atque ígnominiam inpónere. 10

FIDEI proprietatem exemplo manifestavit M. Tullius de
Republica lib. IV (7): 'fides enim nomen ipsum mihi
videtur habere, cum fit quod dicitur'.

PORTITORES dicuntur telonearii, qui portum obsidentes
omnia sciscitantur, ut ex eo vectigal accipiant. M. Tullius 15
de Republica lib. IV (7): 'nolo enim eundem populum
imperatorem et portitorem esse terrarum. optimum autem

27—1 Cal.—auct.; 5 Ign.—nota; 11 Fid.—man.; 14—15
Port.—acc.

25 mihi *add. Ribb.* || 28—29 calebantur *D^A* || 2 quod *del. Mu.* ||
4 senatum *Popma* (*cf. Varro. L. L. V, 80 consul nominatus qui*
consuleret populum et senatum) || 6—7 ferre d. obferent *L¹*: ferre
d. (*om. obf.*) *B^A*: *corr. Scal. MS* || 9 apolost nomen || 11 exemplum
L^C D^A: exemplo *B^A* || 15 sciscitentur *L*: scitentur (*ci.*) *corr.*
sciscitentur B^A ut vid. || et ex eo: (*corr. F²*).

24. 25 M.

et in privatis familiis et in republica vectigal duco esse parsimoniam'. — Plautus *Menaechmis* (117):

portitorem domum duxi: ita mihi

20 necesse est eloqui, quidquid egi atque ago.

M. Tullius de Officiis I (150): 'primum improban-
tur ii quaestus, qui in odia hominum incurrunt, ut porti-
torum, ut feneratorum'. — Terentius *Phormione* (149):

sed epístulam ab eo adlátam esse audiví modo

25 et ad pórtitores ésse delatam.

Plautus *Asinaria* (159):

égo pol istum pórtitorem privébo portório.

Vergilius lib. VI (326):

portitor ille Charon.

1 Varro *Mysteriis* (329): 'aes defraudasse || coponem,
bovam luto oblevisse, cum portitore serram duxe'.

SEDITIONIS proprietas a M. Tullio manifestata est in
lib. de Republica VI (1): 'eaeque dissensio civium, quod
5 seorsum eunt alii ad alios, seditio dicitur'.

HAMIOTAS, piscatores, ab hamis Varro *Bimarco* voluit
appellari (55):

chortís cocorum atque hámiotarum aúcupumque . .

VALGVM est proprie intortum. Novius *Militibus Po-*
metinensibus (60):

. valgus, veter nósus, genibus mágnis, talis túrgidis.

10 VATAX et VARICOSVS, pedibus vitiosis. Lucilius
lib. XXVIII (54):

3 Sed. propr.; 6 Ham.—ham.; 8 Valg.—int.; 10 Vat.—vit.

19 dixit ita || 21 I *addidi* (seq. primum): fort. lib. I vel primo
libro || 25 portitorem || 2 obbam *Cuiac.*: buam *Nettl.* || obplevisse
Mu. || cum *Gronov.*: tum || 4 dissensio *Serv. Danielis ad Aen. I,*
149: dissensione || 5 ab aliis *Clericus* || 7 cohó. tot coc. *On.* || 9 ven-
triosus *Bue.* || 10 Vatrax et vatricosus || (vitiosus *Lugd. Bamb.*²).

ut si progeniem antiquam, qua est Maximu' Quintus,
qua varicosu', vatax.

CATAX dicitur quem nunc coxonem vocant. Lucilius
Satyrarum lib. II (18):

Hostiliu' contra 15
pestem permitiemque catax quam et Maniu' nobis.

SILONES superciliis prominentibus dicti, significatione
manifesta. Varro *Γνωθι Σεαυτόν* (207):

nónne nanum scribunt esse, grándibus supércilîs,
silonem, quadrátum? 20

quod Silenus hirsutis superciliis fingeretur.

BRONCI sunt producto ore et dentibus prominentibus.

Lucilius Satyrarum lib. III (8):

broncu' Bovillanus dente adverso eminulo hic est,
rinoceros. 25

COMPERNES dicuntur longis pedibus. Lucilius Satyra-
rum lib. XVII (1):

num censes *καλλιπλόκαμον, καλλίσφυρον* illam ||
non licitum esse uterum atque etiam inguina tangere mammis? 1
conpernem aut varam fuisse Amphitryonis *ἄκοιτιν*
Alcmenam, atque alias? Ledam ipsam denique nolo
dicere: tute vide atque disyllabon elige quodvis.

13 Cat.—voc.; 17—18 Sil.—man.; 22 Bronci—prom.;
26 Comp.—ped.

12 vacax qua var. vatax: vacax *del. edd.* || 13 caxonem
C^A D^A || 15 hostilibus: *corr. Gerlach., Mu. ad loc. Lucil.:* hosti-
bimus *Palmer. Hermath. XXII, 406* || 16 *cf. 218. 32 (s. v. per-*
mities) || Manlius *codd. utrobique; corr. Mu. ad loc. Lucil.* ||
19 nanum *On.:* non unum || 22 Pronci *C^A D^A* || 24 Bovillanus
Turneb.: novit lanus || hoc est *Fr. Dousa* || 26 Comperni *C^A*
(-nis *Lugd. cum L¹*) *D^A* || 27 XVII *L (cum codd. 26. 7): XVI*
B⁴ || 28 num c. *Scal.:* nunc c. || ullam *Scal.* || 1 atque *Iun.:*
aquae || 2 *cf. v. 8* || 3 Ledam *edd.:* lenam *F³ B⁴:* menam *L¹:*
Heram *On.*

- 5 *Τυρὼ* eupatereiam aliquam rem insignem habuisse, verrucam, naevum dictum, dentem eminulum unum?

VARI dicuntur obtortis plantis. Lucilius Satyrarum lib. XVII (5):

conpernem aut varam fuisse Amphitryonis ἀκοιτιν?

- nam et varices inde dicuntur venae in suris inflexae
10 vel obtortae. Varro epistula ad Varronem: 'nam si tuam redam non habuissem, haberem varices'.

LINGVLACAE dicuntur verbosi. Varro Papia Papae, *περὶ ἐγκωμίων* (381): 'quare residit. lingulacae, optrectatores tui, iam nunc murmurantes dicunt:

- 15 «*μωμήσεται τις μᾶλλον ἢ μειμήσεται.*»

RABVLAE, litigiosi: a rabie dicti. Varro Papia Papae, *περὶ ἐγκωμίων* (379): 'ille ales gallus, qui suscitabat aetherearum Musarum scriptores? an hic qui gregem rabularum?'

- EBVLLIRE est eefervescere: a bullis dictum. Cicero
20 Tusculanarum lib. III (42): 'qui si virtutis ebullire volent et sapientias, nihil aliud dicent nisi eam vim qua efficiantur eae voluptates, quas supra dixi.'

- RAPONES a rapiendo dicti. Varro Papia Papae, *περὶ ἐγκωμίων* (378): 'praetor vester eripuit mihi pecuniam.
25 de ea questum ad annum veniam ad novum magistratum, cum hic rapo umbram quoque spei devorasset?' ||

7 Vari.—plantis; 12 Ling.—verbosi; 16 Rabulae.—dicti; 19 Eb.—dic.; 23 Rap.—dic.

5 *Τυρὼ* *Iun.*: *ριν*: *Κοῦρη* *Marx* (*Zeitschr. oest. Gymn. XLIX, 1091*) || 6 nevum *F³ B⁴*: ne unum *L* || pictum *Iun.* || eminalum *L* || 8 cf. v. 2 || 10—11 cf. 167. 20 (s. v. reda) || quodsi t. heri r. *codd.* 167 || 10 ad Neronem *Popma* || 11 var. hab. *codd.* 167 || 18 resides *Me.*: sedati (?) *Bue.* || 17 ales *F³ B⁴*: ale *L* || 17—18 aitharum: *corr. On.*: Atticarum *Popma* || 18 qui *Popma*: quia || 19 dicere *L* || 21—22 viam qua efficiantur eae *codd.* *Cic.*: vim quae fiant ureae (ureae *L¹*, ūrae *B⁴*: ūrae hae *F³*) || 25 de eo *Quich.* || 26 devorassit (?) *Vahlen.*

STRABONES sunt strambi quos nunc dicimus. Varro 1
Flaxtabulis, *περὶ ἐπαρχιῶν* (176): 'multi enim, qui
limina intrarunt integris oculis, strabones sunt facti:
habet quiddam enim *ἐλευστικὸν* provincialis formonsula
uxor.' — Lucilius lib. XXVII (8):

núlli me invidére, non strabónem fieri saépius 5
déliciis me istórum.

EXTERMINATVM est praeter terminos missum. Lucilius
lib. XXIX (73):

neí rediret ád se atque illam extérminaret míseriam.

M. Tullius de Officiis lib. III (32): 'atque hoc omne 10
genus pestiferum atque inpium ex hominum communitate
exterminandum est'.

EXODIVM est finis: a graeco tractum, quasi *ἔξω τῆς
ὁδοῦ*, id est extra viam. Varro *Ἐκατόμβῃ, περὶ θυσιῶν*
(99): 'Socrates cum in vinculis publicis esset et iam
bibisset *κόνειον*, in exodio vitae'. — idem *Ἔως Πότε*, 15
περὶ ὠρῶν (174): 'vitae cursum ut cognoscere possem
et quae servitutis et libertatis ab origine ad exodium
adducta'. — [e]idem *Ταφῇ Μενίππου* (520): 'quod
coeperas modo in via narrare, ut ad exodium ducas'.

PVTVS est dictus a putando. Plautus Pseudolo (989):
púrus putus est ípsus. 20

Varro *Ἐκατόμβῃ, περὶ θυσιῶν* (98):

mea igitur hécatombe pura ác puta.

1 Strab.—dic.; 7 Ext.—miss.; 12—13 Exodium—viam;
19 Potus—potando.

2 flaxabulis || 7 (Exterminari quasi praeter terminos minari
index marg. in B^A) || 9 ni *L*: ne *B^A* (ñ, i. e. non, *G*) || utque (?)
Mu. || exterminare: *corr. ed. princ.* || miseram: *corr. Σ*: mise-
rulam (?) *Guietus* || 15 in exodium *L* || 17 et quae] aequae
Oehler. || 18 adducta. eidem *F^s*: adductae. idem *rell.* || (narra
G): narrare, enarra *On. post Quich.* || quod coeperas modo in etc.
Koch. exercit. crit. Bonnae 1851 ed. p. 31 || 19 Potus *L C^A D^A*:
Putus *F^s B^A*: Purus *Pu. Havet* || potando *L¹ C^A D^A* || 22 hac *L*.

idem Prometheo (432): 'Chrysosandalos locat sibi
 amiculum de lacte et cera Tarentina, quam apes Milesiae
 25 coegerint ex omnibus floribus libantes, sine osse et nervis,
 sine pelle, sine pilis, puram putam, proceram, candidam,
 teneram, formosam'. nam et rationes ea causa putari
 dictae sunt, quotiens ex his fraudis aut falsi aut mendacii
 aut iniqui aliquid separatur. et ipsum namque, dubitantes
 cum dicimus puto, significamus nos in rebus incertis et ||
 1 obscuris falsis opinionibus nos fieri ambiguos.

COMPEDES non a pedibus dictae, sed ab inpedimento.

Varro Prometheo Libero (423):

ego infelix nōn queam
 5 vim propulsare atque inimicum Orco inmittere?
 nequequam saepe aeratas manuis conpedes
 conor revellere.

idem Flaxtabulis, περὶ ἐπαρχιῶν (180): 'domo exeo,
 intro, et pedes corrigiis conpedio'. — idem Parmenone
 (385):

10 lepúsculi tíméntis hoc quadrángulum
 dedit Diana réte nexile, árcyas,
 viscúm fugai líneamque cómpedam.

idem Sesqueulixe (473): 'quocumque ire vellemus,
 obvius flare. ubi corpori aerinas conpedes inpositas video'.

2 Comp.—imp.

23 locat *F*³ *B*⁴: vocat *L* || 24 tarentina *F*³ *B*⁴: tarentin *L*:
 Terentina *On.* || Galesiae *Roeper.* || 26 puram *edd.*: curam ||
 1 nos *del. Iun.* || 2 dictet *L*¹: dicta *C*⁴ *D*⁴ || 5 inm. *om. L* ||
 6 nequemquam s. a. manus: *corr. Lachm. in Lucr. p. 141* ||
 8 domum ex eo *Mu.* || 9—12 *cf. 451. 21* (s. v. viscum pro
 rete) || 10 timentes *codd. h. l.* || 11 fort. Dianai (*trisyllab., ut*
semper in dat. casu) || archias *codd. h. l.*: ata (ara, bra) *codd.*
 451 || 12 fugam *codd. h. l.*: fuge *codd. 451: corr. Me.* || 13 ulixe
 quocumque *om. L* || quocumque *F*³: quocum *B*⁴ || 14 aerias
Oehler.

FVLGORA dicuntur coruscationes: a fulgore. Varro 15
 περὶ κεραυνῶν (412): 'cognitio enim trium, fulgetrae,
 tonitrum, fulguris, a fulmine orta'.

COAGVLVM a coagendo, quod est colligendo. Varro
 Est Modus Matulae, περὶ μέθης (111):

vinó nihil iucúndius quisquám bibit: 20
 hoc aégritudinem ád medendam invénierunt,
 hoc hilaritatis dúlce seminárium,
 hoc cóntinet coágulum convívia.

MVLIEROSI dicti mulierum adpetentes. Afranius Vopisco
 (371):

homo múlterosus cónfert me ílico alio . . 25

FLAGRIONES dicti servi, quod flagris subiecti sint, ut
 verberones a verberibus. Afranius Vopisco (391):
 tu flagrionibus *privigno* * * *

EDVLIA . . Afranius Privigno (258):
 iucúnditatis plús inest in té mihi 30
 quam cómmercatis cónquisitae edúlibus.

MERENDA dicitur cibus post meridiem qui datur.

Afranius Fratriis (183):

ínterim meréndam occurro || ad cénam. cum vení, iuvat.

15 Fulg.—fulg.; 18 Coag.—coll.; 24 Mul.—adp.; 26—27
 Flagr.—verberibus; 32 Mer.—datur.

16 fulgetrae *Me.*: fulget et (*seq. t*) || 17 *vel* tonitruum: toni-
 trui *Me.* (*melius*—truis) || 18 est *om.* *L*¹ *C*⁴ *D*⁴ || colligando
On., *sed cf. Thesaur. Glossarum*, (*Corp. Gloss. Lat. VI*) *ed. Goetz.*
 (*s. v. cogo*) || 19—20 μέθης, vino *Iun.*: *MCOH* cui non *L*: *MCH*
 cui non *B*⁴ || vivit: *corr. Iun.* || 25 c. al. me il. *Quich.*: al. c.
 me il. *Both.*: conferet me (*vel se*) al. il. *Ribb.*: | confércit se il.
 al. *Leo Anal. Pl. II*, 8 || 28 privigno *addidi* || 29 *Ed. add. Me.*,
Afran. Iun. || 30 iugum ditatis *L* || 31 quam in c. *Ribb.*¹ || con-
 quisite *Ribb.* || 34 merendae *On.*: ad mer. *Mu.* || accurro *Lips.* ||
 ad cenam *om. L.*

- 1 PEDETEMTIM et PEDEPRESSIM dictum est caute, quasi
lenta et tarda itione. M. Tullius de Officiis lib. I (120):
'sin minus, sensim erit pedetemtimque faciendum'.

Lucilius lib. XXVII (35):

- ille contra omnia ínter plures, sénsim et pedetemtím foris,
5 néquem laedat.

Quadrigarius Annalibus (92): 'exercitu instructo
pedetemtim milites ducere coepit'. — Caelius Annali
VI (57): 'ipse cum cetera copia pedetemtim sequitur'.

- CALCES a calcando, quod est nitendo, dictae sunt, non
10 a calcitrando; nam et de omnibus pedibus et de hominum
et universorum animantium dici potest. nam sunt calces
extrema pars pedum, terrae proxima. Vergilius lib. V (324):
ecce volat calcemque terit iam calce Diores.

idem sexto libro (X. 892):

- 15 tollit se arrectum quadrupes et calcibus auras
verberat.

- SVBLIGACLVM est quo pudendae partes corporis teguntur:
dictum quod subtus ligetur. M. Tullius de Officiis lib. I
(129): 'scenicorum quidem mos tantam habet vetere
20 disciplina verecundiam, ut in scenam sine subligaclo
prodeat nemo'.

MEDIOCRITATEM medium dici voluit M. Tullius de Officiis
lib. I (130): 'eadem ratio est habenda vestitus, in quo,
sicut in plerisque rebus, mediocritas optima est'.

1—2 Pedet.—it.; 9—12 Calc.—prox.; 17—18 Subl.—lig;
21 Med.—vol.

8 - da Cic. || 4 p. it (add. Mu.) foras (Bouterwek.) || 7—8 An-
nal. VI Spengel.: a navi: Annalium * * * Mu. || 9 dicta est
Mu. || 10 et hom. Mu. || 11 (nam) — 16 fort. secludend. (cf. 'Non.
Marc.' p. 13) || 12—13 cf. 415. 2; 257. 50 || 13 volans codd. h. l. ||
diorus F^b || 15 (t. s. a. q.) cf. 406. 34 || 18 lib. I om. L (scen.
pro iscen., i. e. I scen.) || 19 tantum L || 20 in sc. B⁴: sc. (pro
isc.) L || 21 Mediocritas medium dici: corr. Quich.: (Mediocritas
medium est. sic dici F¹, non F⁵) || 22 potio e. h. vestibus.

Lucilius lib. XXVII (37):

paúlo hoc melius quám mediocre; hoc mínu' malum quam
ut péssimum.

Terentius Andria (59):

25

et tamen ómnia haec mediócritér.

Cicero Tusculanarum lib. III (74): 'at hae mihi
adferentur mediocritates. quae si naturales sunt, quid
opus est consolatione? ||

MODESTIAM a modo dictam M. Tullius auctor est de 1
Officiis lib. I (142): 'non hanc quam interpretamur
modestiam; quo in verbo modus inest'.

ANTES sunt quadraturae: unde et antae dictae sunt
quadrae columnae. Vergilius Georgicorum lib. II (417): 5
iam canit effectos extremus vinitor antes.

CAMERVVM, obtortum: unde et camerae, tecta in curvi-
tatem formata. Vergilius Georgicorum lib. III (55):

et cameris hirtae sub cornibus aures.

INMVNE dicitur sine officio, sine munere. Vergilius 10
Georgicorum lib. IV (244):

inmunisque sedens aliena ad pabula fucus.

M. Tullius Philippicarum lib. I (3): 'num immunitates
datae?'

DIRVM est triste, infestum, et quasi deorum ira missum.

1 Mod.—dic.; 4—5 Ant.—col.; 7—8 Camerum—formata;
10 Inm.—mun.; 14 Dir.—inmissum.

24 homelius *L* || ut *del. Mu.* || pessimum *ed. princ.*: opes
summum || 25—26 *A.* et *t. F³* (*cum codd. Ter.*): Andrias et *t.*
L: Andria sed *t. B⁴* || 2 nam hanc *L* || 3 in vero || 10—13 *fort.*
post v. 21 collocand. (*cf. 'Non. Marc.' p. 13*) || 14 est quasi *L* ||
d. inmissum (imm.): corr. index marg. in B⁴ et gl. (i scriptum
esse credo pro ira in archetypo).

15 Vergilius Georgicorum lib. III (468):

priusquam
dira per incautum serpant contagia vulgus.

et Aeneidos lib. IV (473):

ultricesque sedent in limine Dirae.

20 M. Tullius de Senectute (65): 'intellegi potest ex
his fratribus, qui in Adelphis sunt. quanta in altero
diritas, in altero comitas!'

EXORDIVM est initium: unde et vestis ordiri dicitur,
cum instituitur detexenda. Vergilius Aeneidos lib. IV (283):

quonam reginam ambire furentem
35 audeat adfatu? quae prima exordia sumat?

M. Tullius in Hortensio (28): 'perge, quaeso; nec
enim imperite exorsus es'. — Lucilius lib. XXIX (81):
vérum tristis cóntorto aliquo ex Pácuviano exórdio.

Cicero Timaeo (2): 'difficillimum autem est in omni
30 conquisitione rationis exordium'. — Varro "Ονος λóγας
(354):

qui fábularum cónlocant exórdia.

INOPS dicitur sine ope et auxilio. Vergilius lib. VIII (100):
res inopis Euandrus habebat.

1 et Georgicorum || lib. I (186):

atque inopi metuens formica senectae.

22—23 Ex.—detex.; 32 Inops — aux.

19 cultricesque L || lumine L || 21—22 (in a. d.) cf. 100. 22 ||
23 intexuitur ut vid. C^A (intexuitur Bamb., investuitur Lugd.,
intexetur Paris. 7666 || 23—25 (adf.) cf. 242. 15 || 27 imperate
L || 28 virum: corr. Me.: utrum Iun. || 29 diff. F³ H³: dit
ficillimum L¹: dicit facillimum B⁴ || 32—2 lib. VIII et georg.
lib. I a. i. m. f. senectutem lib. VIII r. i. e. h. L¹ || fort. 1—2
secludend.

Terentius Adelphis (155):

ferte mísero atque innocénti auxilium;
subvenite inopi.

5

M. Tullius de Officiis lib. II (69): 'nimirum enim inops ille, [et]si bonus est vir, etiamsi referre gratiam non potest, habere certe potest'.

DEFRAVDARE significat fructum minuere vel per fraudem aliquid exquirere. Terentius in Phormione (44):
suúm defraudans génium conpersít miser.

10

Plautus in Asinaria (94):

ten égo defraudem, cui ipsi nil est in manu,
nisi quíd tu porro uxórem defraudáveris?

SVDVM dictum est quasi semiudum, ut est aer post 15
pluvias serenus et liquidus. Vergilius lib. VIII (528):
arma inter nubes caeli regione serena
per sudum rutilare vident.

Plautus Milite (2):

quam solis radii olim, cum sudumst, solent.

20

Lucilius lib. XXIX (102):

nec ventorum flamina flando suda secudent.

INRITARE dictum est proprie provocare: tractum a canibus, qui cum provocantur inriunt. Lucilius Satyrarum lib. I (32):

inritata canes quam homo quam planiu' dicit.

25

9—10 Defr.—exq.; 15—16 Sud.—liq.; 23—24 Irr.—inriunt.

5 subveniente L || 6 III: (corr. H³ mg.?) || 7 et om. Cic. ||
9—14 post v. 22 collocand. videntur || 10—11 cf 117. 24; 5. 5. 5 ||
11 conpersit codd. 525: confersit L: conspersit B⁴ (cum codd.
117): conspersit H³ || 12—13 in As. ten ego om. L || 13 defraude ||
14 tum (pro tú) || 15 sine udo Guietus || 20 quam Pl.: cum
radit L || r. esse o. Pl. || sol et || 22 vel anapaest. || 23 Irr. edd.
(cum B⁴) || provocate L¹ || 24 irr. edd. (cum B⁴): inruunt D⁴ ||
25 canes Charis. 100; 118: cane.

Terentius Phormione (932):

... inrīto.

Vergilius lib. X (644):

irritatque virum telis et voce lacessit.

- 30 Sallustius Historiae lib. I (67): 'tunc vero Etrusci cum ceteris eiusdem causae, ducem se nactos ratī, maximo gaudio bellum inritare'. Lucilius lib. XXVIII (19):

Lucīli, si in amóre inritarīt suo.

Plautus Amphitryone (707):

- 35 irritabis crabrones.

Varro Sesqueulixe (460):

omnes irritans ventos omnesque procellas.

- 1 ABLEGARE est proprie alio mittere: dictum || a legatis, qui cum legationibus mittuntur. Terentius Hecyra (414):

aliquó mihi

est ablegandus, dūm parit Philúmena.

- 5 ARCANVM dicitur secretum vel absconditum, quod quae in arcis sunt celata sunt et abscondita. Vergilius Aeneidos lib. IV (421):

solam nam perfidus ille

te colere, arcanos etiam tibi credere sensus.

et Aeneidos lib. I (262):

- 10 longius et volvens fatorum arcana movebo.

TORMINES, genus morbi, dicti quod dolore torqueat. Cicero Tusculanarum lib. II (45): 'quamvis idem forti-

1—2 Ablegare—mittuntur; 5—6 Arcanum—abscondita;
11 Torm.—torq.

27 -tor Ter. || 30 Etrusci Me.: et posci || 31 ceteri: (corr. P¹) || nactus: corr. Me. || 32 lib. om. L || 33 inritaris tuo Mu. || 4 est | hinc abl. codd. Ter. || 6 caelato L¹ || sint et Quich. || 6—8 (col.) cf. 250. 26 || 8 te collet ego lere arc. L¹ || 9 Aen. secl. Mu. || 11 Tormina Quich. || torqueant B^A.

I. DE PROPRIETATE SERMONVM.

32. 35

culum se in torminibus et in stranguria sua praebeat
— et IV (27): 'itaque dicimus gravidinosos quosdam,
torminosos'.

MONVMENTI proprietatem a monendo M. Tullius ex- 15
primendam putavit ad Caesarem Epistula II (7): 'sed
ego, quae monumenti ratio sit, nomine ipso admoneor.
ad memoriam magis spectare debet posteritatis quam ad
praesentis temporis gratiam'. Vergilius lib. V (571):

quem candida Dido 20
esse sui dederat monumentum et pignus amoris.

RIVALES dicti sunt quasi in unum amorem derivantes.

Terentius in Eunucho (353):

miles Thraso,

Phaédriae rivalis. 25

GESTIRE significat laetum esse: dictum a gesticulis
facilioribus. Terentius Eunucho (558):

Chaérea, quid est quód sic gestis? aut quid hic sibi vestitus
quaerit?

Vergilius Georgicorum lib. I (387):

et studio incassum videas gestire lavandi. 30

INVOLARE est inruere, insilire: aut a volatu aut a vola,
id est media manu, dictum. Terentius Eunucho (648):
ut ego únguibus facile illi in oculos involem ||

Lucilius lib. XXX (101):

inde canino ricto oculisque
involem.

15 Mon.—mon.; 22 Riv.—diriv.; 26—27 Gest.—facil.;
31—32 Inv.—dic.

13—14 cf. 115. 16 || 14 quosdam, quosdam *edd.* || termi-
nosos *L*¹ || 16 Epistularum *Mu.* || 21 esse viderat *L* || 27 agili-
oribus (?) *Mu.* || 28 quidve (quid *vel* aut quid) sibi hic *codd.*
Ter. || 29—30 cf. 317. 9 || 2 rito: ritu *ed. princ.*

